

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 8847/2021
29.12.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Јелице Бојанић Керкез и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Влада Томић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Виши суд у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 532/19 од 04.08.2021. године, у седници од 29.12.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 532/19 од 04.08.2021. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 11333/18 од 30.10.2018. године, ставом првим изреке делимично се одржава на снази решење о издавању платног налога тог суда од 12.02.2016. године којим је тужена обавезана да тужиоцу исплати 105.000,00 динара са законском затезном каматом од 17.03.2015. године и трошкове у износу од 19.520,00 динара. Ставом другим изреке делимично је стављено ван снаге решење о издавању платног налога тог суда од 12.02.2016. године у делу којим је тужена обавезана да тужиоцу на име дуга исплати 58.500,00 динара и у овом делу је тужбени захтев одбијен као неоснован. Ставом трећим изреке делимично је стављено ван снаге решење о издавању платног налога од 12.02.2016. године у делу којим је тужена обавезана да тужиоцу на име дуга исплати 22.500,00 динара и утврђено је да је тужба у том делу повучена. Ставом четвртим изреке тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 63.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 532/19 од 04.08.2021. године, ставом првим изреке преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке и одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца, укинута је решење о издавању платног налога Првог основног суда у Београду од 12.02.2016. године којим је тужена обавезана да тужиоцу на име дуга исплати 105.000,00 динара са законском затезном каматом од 17.03.2015. године и трошкове у износу од 19.520,00 динара. Ставом другим изреке преиначено је решење о трошковима поступка из става четвртог изреке првостепене

пресуде и тужилац је обавезан да туженој накнади трошкове поступка у износу од 30.000,00 динара.

Против другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. важећег Закона о парничном поступку – ЗПП. Ревизијом се указује на погрешну примену материјалног права, односно члана 265. став 6. ЗКП, а као пример различите судске праксе наводи се решење Вишег суда у Београду донето у кривичном поступку, као и пресуда Врховног касационог суда донета у кривичном поступку, али се не указује на различиту судску праксу у парницама у односу на накнаду трошкова пуномоћницима у кривичном поступку. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Тужба у овој парници поднета је 02.02.2016. године, а вредност предмета спора износи 186.000,00 динара.

С обзиром на наведено, ради се о спору мале вредности у смислу члана 468. став 1. ЗПП, у коме ревизија није дозвољена, према члану 479. став 6. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић